

ולבן משה היה יודע לסדר את סדרו ובונו מכל בני הרים. בשצחורה להאריך - האריך. לקצ'ר - קצ'ר. כמו שבסארכנו, במדבר ט אל נא רפא נא לה. שנינו, מי שמאיריך בחפלתו ומעין מה, בסוף בא לידי כאב לב. וشنינו, מי שמאיריך בחפלתו, מאיריכים ימיו.

וסוד הדבר - מי שמאיריך במקום שאיריך? לקצ'ר בא לידי כאב לב, איזזה לב? זהו שבתוב, (משל ט) וטוב לב משתה תמייד. משום שהוא מקום שאיריך לקצ'ר ולא להאריך בו, שהרי הכל עומד למללה, ואיריך שלא להמשיכו, לקשר אותו בקשר של מעלה לא אריכות, שהיה הפל אחיד ביחס אחד. וכיון שנקשר לכך, אז אין צורך להאריך בארכך ולהתמנן בתחנונים. וכשמאיריך בארכך במקום שאיריך, הקדוש ברוך הוא מקבל הפלתו, וזהו בבודו של הקדוש ברוך הוא, משום שייחודה התפללה קשור קשיורים ומרבה ברכות למעלה ולמטה.

בתוך היכל הזה קיימת נקודה אחת נספרת, והנקודה זו היא רום לכבול רום אחרית עליונה. וכשזורה רום ברוח, אז נכונות זו בזו והן אחת ובקות אחת. ונרכבות זו בזו להיות אחת, כמו העץ הזה שמרפיבים זה בזה והם אחד, מין במין. או' למי שמרפיב מין בשאיינו מינו, כמו אותם בני אהרן שרצו להרפיב עץ באחר שאננו מינו.

ומי שמרפיב מין במין, יوذע לחבר קשור בקשרו, היכל ביהילו, דרגה ברגמה - זה יש חלק בעולם הבא, כמו שבסארכנו, וכן זוהי שלמות הפל.

דעת, כמה דוקימנא. ועל דא, הא יהו שלימו דכלא. וכד אשתקלים

ועל דא, משה היה ידע לסירה סהורה לארכא, אריך. לקצ'ר, קצ'ר. במא דאוקימנא, (במדבר יט) אל נא רפא נא לה. תנינן, מאן דאריך בצלותיה ויסתכל ביה, לטוף אתה לידי כאב לב. ותגינן, מאן דאריך בצלותיה, יורכו יומוי.

ורוא דמלה, מאן דאריך באתר דבעי לקצ'ר, אתי לידי כאב לב, מאן לב. דא הויא דכתיב, (משל ט) וטוב לב משתה תמייד. בגין דאייהו אתר דבעי לקצ'ר, ולא לארכא ביה, דהא כלא קאים לעילא, וביעי דלא לאמשכא ליה, לקשרא ליה בקשורה דלעילא, בלא אריכו למחיי כלא (דף ר' ט ע"א) חד ביחס חד. ובין דאתקשר בחדא, כדין לא בעי לארכא בארכיו, וילא חננא בתחנוני. וכד איריך בארכיו, באתר דאטראיך, קדשא בריך הוא קוביל צלותיה, והוא הוא יקרא דקדשא בריך הוא, בגין דיחודא דצלותא קא מקשר קשרין, ואסגי ברבאן לעילא ותפא.

נו היכלא דא, קיימת בקידוד חדא טמייתא, והאי נקודה איה רוחא, לכבלא רוחא אחרא עלאה. וכד שריא רוחא ברוחא, כדין עאל דא בדא ואיהו חד, ודבקותא חדא. ואטרכיב דא בדא למחיי חד, כהאי אילנא דארפיב דא בדא ואיהו חד, זינא בזיניה. וויא מאן דארפיב זינא בלא זיניה, באינון בני אהרן, דבעו לארכבא אילנא באחרא דלאו איהו זיניה.

ומאן דארפיב זינא בזיניה, ידע לקשרא קשרא בקשורה, היכלא בהיכליה, דרגא בדרגיה, דא אית ליה חולקא בעלם אדרת, כמה דוקימנא. ועל דא, הא יהו שלימו דכלא. וכד אשתקלים

וכשנושלים זה בזיה והוא הפל מעשה אחד, מין במיינו שיזוצא מהשלמות הזו, הוא נקרא מעשה מרכבה.

וסוד זה - (בראשית ב) ויצו ר' י"ר ה' אליהם את האדים. שם מלא. ואדם הוא מעשה של המרכבה הזו, שמרכיביה זה בזיה, מעשה של שלמות הפל. וכשנושלים זה בזיה, אז ה' אליהם, שם מלא. אשרי מי שיודע לקשר את קשרי האמונה וליחד את היחוד ברואי. בא וראה, כמו שישנם שמות קדושים עלונים מתחברים אלו באלו, כי הוא השם הקדוש, התפרש למעלה והחפרש למטה. השם הזה הוא למעלה, והשם הזה הוא באמצע, והשם הזה הוא למטה. יהו"ה שהוא סוד השם הקדוש הוא אחד, הפטוד של הפל. העולם העלון בסתר הנסתיר שעליו, שהשתperf עמו, והוא אחד. העולם התחתון בסתר האמצע, סוד המרכבה הקדושה העלונה שעלייה, ובארנו. (באוראה, סוד השם הקדוש זה אליהם. שם זה הוא למעלה, שם זה הוא באמצע, שם זה הוא למטה. למטה סוד הباء בסתומם של הסתיימות שעליו והוא אחד. למטה סוד עולם התחתון ועלום העליון שעלייו משתperf עמו והוא אחד. באמצע בסוד המרכבה הקדושה העלונה, ומברא)

מן הצד הזה יוצאות ארבע מרכבות, ומהצד הזה ארבע מרכבות יוצאות, משום שפל אמת ואמת נפרדת לארכעה, כל מרכבה הן ארבע, בשפטכלים בדינגות. וכן כלם הארבע בארכעה, בסוד השם הקדוש שהוא אדרני, באומן מרכבות שעומדות ונושאות בשם זה, והן נקראות (וכרייה ו) הרי נחשת, משום שיש הריים יש הריים עלונים ויש הריים מתחונים. והם

דא ברא, ואיהו כלא מד עובדא זינא בזיניה דנכפיק מהאי שלימו ההוא אקרי מעשה מרכבה.

ורוז דא (בראשית ב) ויצו ר' י"ר אליהם את האדים, שם מלא. ואדם איהו עובדא דהאי מרכבה, דארכיב דא ברא, עובדא דשלימו דכלא, ובכ אשתלים דא ברא, כדין י"ר אליהם, שם מלא. זפאה איהו מאן הדיע לקשרא קשרי מהימנותא. וליחדא יחו"ד בדקא חזי.

הא חזי, כמה דאיתנהו שמאן קדיישין עלאין, מתהברין אלין באליין, כי איהו שמא קדייש. אטפרש לעילא, ואטפרש לתפא. שמא דא איהו לעילא, שמא דא איהו באמצעיתא, שמא דא איהו לתפא. יהו"ה דאייהו רוז דשמא קדייש, איהו חד. רוז דעליה, דאטתף בהדייה, ואיהו חד. עלמא לתפה, בסתימי דאמצעיתא, רוז רתיכא קדייש עלאה דעליה, ואוקימנא. (ס"א תא חי רוא דשמא קדייש דא י" אליהם שמא דא איהו לעילא שמא דא איהו באמצעיתא שמא דא איהו לתפה. לעילא רוא דעלמא דאייה בסתימי דעליה ואוקימנא. ואיהו חד. לתפה רוא דעלמא תפהה ועלמא עלאה דעתיה אשחתף בהדייה ואיהו חד. באמצעיתא ברוא רתיכא קדייש עלאה ואוקימנא).

מהאי גיסא, ארבע רתיכין נפקין, ומהאי גיסא ארבע רתיכין נפקין, בגין דבל מד וחד מתפרש לארכע, כל רתיכא ארבע אינון, כב מספטכלין דרגין. וכן כלחו ארבע בארכע, ברוז דשמא קדייש דאייהו אדרני, באינון רתיכין דקיני ונטלי בשמא דא, ואינון אקרון (וכרייה ו) הרי נחשת, בגין דאית הריים ואית הריים. אית הריים עלאין, והרים תפאיין.